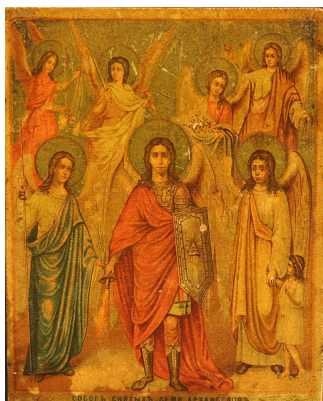

Szeptember 29-én Szent Mihály, Gábor és Rafael főangyalt ünnepeljük. A Szentírás tanúsága szerint Mihály a védelmező, ki olyan, mint az Isten; a hírvivő főangyal Gábor Isten ereje; Rafael Isten orvossága, gyógyító.

Az angyalvilág létezését számos ószövetségi és újszövetségi írás tanúsítja. Az angyalok története a teremtéssel kezdődött; Isten próbára tette őket: szabad akaratuk lehetővé tette számukra a hűséget, a lázadóknak pedig a bukást. A hűségesek jutalma örök boldogság, a bukottak büntetése az örök kárhozat.

Az **angyal** (az ógörög „angelos” jelentése alapján) Isten akaratának, végzéseinek, kegyelmének hírnöke; egyben büntetésének végrehajtója is. Az utolsó ítélet angyalai választják el egymástól a jókat és a gonoszokat; szüntelenül az Atya arcát nézik a mennyben (Mt 18,10); Isten nagy tetteinek közvetlen tanúi, és minden teremtmény előtt Isten dicséretét hirdetik. Aquinói Szent Tamás szerint Isten nem hagyja őrizet és védelem nélkül gyermekeit, amikor a világba küldi őket, különösen azokat nem, akik Krisztuséi. Az őrangyalok megóvhatnak veszélyektől, adhatnak jó sugallatokat, figyelmeztetve a kísértésekre – mind fizikailag, mind lelkileg segítségünkre lehetnek.

Az angyalok Krisztus segítői az üdvösség művében, bemutatják Istennek a szentek imáit, a paradijsomba viszik az igazak lelkét. Élükön Mihály arkangyallal a kezdetek óta folytatják a sátán elleni küzdelmet az egyház oltalmára. Az angyalok a Katolikus Egyház tanítása szerint szellemi lények, akik akarattal és értelemmel bírnak. Kegyelembe öltöztek – tanítják az egyházatyákat. Tökéletességükben minden látható teremtményt felülmúlnak. Nincs testük, ugyanakkor személyes lények és halhatatlanok. A főangyal megjelölés az angyalok különleges csoportjára utal – Isten fontos üzenetének hírvivői.

A szentírásban a három név szerint ismert főangyalnak rendkívüli küldetés jutott; nevük jelentése alapján – Mihály, ki olyan, mint az Isten; Gábor Isten ereje; Rafael Isten orvossága – Mihály védelmező, Gábor hírvivő, Rafael gyógyító. Szent Mihályt a mennybéli hadak nagy vezérének és győztes harcosának nevezi a liturgia. Gábor mint legfelsőbb követ égi titkokat tár fel, Rafaelt pedig arra kéri, hogy tartson távol az emberektől minden testi bajt – szerepel az olvasmányos imaóra himnuszában.

Míg Szent Gábor és Szent Rafael arkangyalok csak 1921-ben kerültek be a római naptárba, Szent Mihály főangyal már az ókeresztény korban nagy tisztelet övezte. Az V. század elején Itáliában sok helyütt templomokat és kápolnákat szenteltek tiszteletére. A hagyomány szerint Mihály főangyal 492-ben (496-ban) megjelent a dél-itáliai Gargano-hegyen. A történet szerint a pásztorok üldözőbe vettek egy bikát, mely egy hegyi barlangba menekült előlük; hiába próbálták leteríteni, a nyilak lepattantak róla. Az esetet jelentették a város püspökének, aki háromnapos böjtöt és könyörgést rendelt el. Ezt követően a püspöknek megjelent Mihály arkangyal, s közölte, hogy a bika barlangja az ő szent helye. Monte Sant'Angelóban híres szentélyt állítottak neki.

Az Egyház őt hívja segítségül a gonosz elleni küzdelemben (Ef 6,11–17). A Mihály (Michael) név azt jelenti: „Kicsoda olyan, mint Isten?” – szerepel Jacobus de Voragine Legenda Aurea c. írásában. „S valahányszor – mint Gergely írja – valami csodás erőt kívánó dolog történik, Mihály küldetik el, hogy a cselekedetből és a névből is értésünkre adassék: senki nem tudja megtenni, amire egyedül Isten képes.” Dániel tanúsága szerint ő serken föl majd az Antikrisztus napjaiban, és ő védelmezi, oltalmazza a kiválasztottakat (Dán 12,1); ő harcolt a sárkánnyal és angyalaival, s az égből levette nagy győzelmet aratott rajtuk; ő veszi át a holtak lelkét, és az öröendezés paradicsomába vezeti őket. Az Úr az Egyház fejedelmének állította. Ő sújtotta csapásokkal az egyiptomiakat, választotta szét a Vörös-tengert, ő vezette a népet a pusztában, és ő vezette be őket az Ígéret Földjére. A szent angyalok seregében ő Krisztus zászlótartója; az Úr parancsára majd ő öli meg az Olajfák hegyén az Antikrisztust; Mihály arkangyal szavára támadnak fel a halottak, s ő mutatja meg az Ítélet Napján a keresztet, a szögeket, a lándzsát és a töviskoronát – olvasható a Legenda Aurea-ban.

Szent Mihály főangyal a holtak bírója, a lelkek mérlegelője. Az utolsó ítélet ábrázolásain

gyakran egyik kezében kivont karddal, a másikban kétkarú mérleggel jelenik meg. Mihály nemcsak a végítélet bírója, hanem a lelkek vezetője, a holtak túlvilági szószólója is. A keresztény hagyomány szerint ő vitte Máriát az égbe. Temetők, temetőkapolnák védnökének tekintették, innen ered a halottszállító eszközök „Szent Mihály lova” elnevezése.

Szent Gábor főangyal, a Szentírás szavai szerint, az Úr előtt álló hét főangyal egyike (Tób 12,15; Lk 1,19), akik az emberiséget irányítják. Isten világosságát terjesztik a történelem szentélyében. A Szentlélek hét ajándékát vagy a hét szentséget jelképezik. Gábrriel a kiválasztottaknak vitte hírül Isten terveit. Az Ószövetségben Dánielnek megjelent a fogság idején, s megmutatta az üdvtörténet fejlődését, a nagy birodalmak harcait és pusztulását, Izrael szabadulását és a Messiás eljövendő országát. Az Újszövetségben Gábrriel főangyal adta hírül a Megváltó születését; Zakariásnak megjelenve a jeruzsálemi templomban Keresztelő Szent János születését és a megváltás elérkeztét hirdeti (Lk 1,11–20). Názáretben Máriát látogatván és köszöntve a Megtestesülés örömhírét hozta (Lk 1, 26-45). Ünnepe a II. Vatikáni Zsinatig március 24-én volt.

Szent Rafael Tóbiás könyvében szerepel, mint Tóbiás hűséges kísérője és Tobit gyógyítója. Rafael főangyal egyike a hét angyalnak, aki mindig kész arra, hogy az Úr színe elé lépjen. Rafael nehéz helyzetekben segít, gyógyít, ártalmatlanná teszi a démont. A zsidó irodalomban mint angyalfejedeleme vagy trónálló angyal jelenik meg. A keresztény hagyomány a főangyalok közé sorolja, és az úton levők védelmezőjének tartja. Korábban október 24-én volt az ünnepnapja.

Népénekek: SzVU 209. és EN 512.